

На данашњи дан, пре 10 година, на војном аеродрому у близини Куманова потписан је Споразум о војно-техничкој сарадњи Војске Југославије и представника УН после чега је обустављено НАТО бомбардовање СРЈ.

Споразум су потписали генерал Војске Југославије Светозар Марјановић, полицијски генерал Обрад Стевановић и британски генерал Мајкл Џексон.

"Разговори су били тешки, али смо коначно успели да потпишемо споразум, споразум о миру, што значи да је рат престао", рекао је Марјановић после потписивања.

Џексон је рекао да се споразумом стварају услови за прекид бомбардовања, распоређивање међународних мировних снага на Космету и поступно повлачење југословенске војске из покрајине.

Истога дана, Савет НАТО на седници у Бриселу одобрио је споразум који су у Куманову потписали представници југословенске војске, полиције и међународних снага. Савет је од команданта НАТО снага за Европу Веслија Кларка затражио да "верификује почетак повлачења југословенских снага са Космета", што је убрзо и учињено.

На Косово и Метохију је први стигао руски конвој из састава мировних снага УН, који је у центар Приштине ушао 12. јуна у 01.30 часова, а потом је наставио према Косову Пољу и аеродрому Слатина. Истог јутра, нешто после пет часова, са територије Македоније на Космет су, у оквиру мировне мисије УН, ушли први британски војници. Границу код места Блаце прво су, у шест транспортних хеликоптера, прешли британски падобранци и припадници јединице Гурка а непосредно затим, на територију јужне српске покрајине ушле су колоне британских и француских војних возила.

Први контингент од око 800 немачких војника у саставу Кфора ушао је око подне истога дана на Космет са македонске територије код Блаца, заједно са британским трупама. Припадници италијанских снага у саставу Кфора ушли су у ноћи између 14. и 15. јуна у Пећ, а немачки контингент Кфора у Ораховац.

Припадници Војске Југославије напустили су Приштину 16. јуна, у конвоју од педесетак теретних и путничких возила. Одлазак припадника ВЈ надгледали су представници мировних снага УН, чија оклопна возила су била на челу и зачељу колоне. ВЈ је, и поред тога што су најжешћи ваздушни удари у двоипомесечном рату са НАТО, били изведени на Косову и Метохији, успела да из покрајине извуче највећи део свог људства и технике.

НАТО бомбардовање бивше Југославије је почело 24. марта 1999., без одобрења Савета безбедности УН, а наредбу о почетку ваздушних удара америчком генералу Веслију Кларку пренео је 23. марта тадашњи генерални секретар НАТО Хавијер Солана. Кларк је у књизи "Модерно ратовање" признао да је планирање ваздушне операције НАТО против СРЈ "средином јуна 1998. већ увелико било у току" и завршено крајем августа те године.

СРЈ је нападнута седам месеци касније под изговором да је кривац због пропасти преговора у Рамбујеу и Паризу о будућем статусу покрајине Косово и Метохија, пошто су српске власти са председником Слободаном Милошевићем на челу одбиле да прихвате

војни анекс уговора који би, како се тумачило, значио окупацију земље.

Српски парламент је 24. марта 1999. донео одлуку о неприхватању страних трупа, а исте вечери у 19.45 часова НАТО снаге су започеле ваздушне ударе.

(Танјуг)